

[Erik Hansen (Alborg amt).]

dels på året, dels i udvalgsbehandlingen af sagen, at vi må erkende, at det ligger nogenlunde klart, hvordan det ligger.

Jeg sagde ved første behandling, at den største belastning, denne sag har, er, at man fejlagtigt kalder rabies sygdommen for hundegalskab. Jeg tror, at vi med al ønskelig tydelighed nu har fået konstateret, at i hvert fald hvad der gælder den vestlige verden, og specielt hvad angår Danmark, har rabies intet med hundegalskab at gøre. På tryk har vi fået en oversigt over, at der i den nyere tid kun findes ét eneste tilfælde af rabies konstateret på en hund, og det var en hund i det sydjyske område, som ikke var vaccineret, og som til dels levede vildt.

Vi har fået konstateret med al ønskelig tydelighed, at rabies er en vildt sygdom, at det er ræve og gnavere, der spreder sygdommen, og vi har fået konstateret, at vaccination er det, man til dato kan have den største tillid til. Vi har ganske vist fået oplysninger, som skulle vise, at man alligevel ikke kan være helt sikker på, at vaccination er sikker, men disse oplysninger stammer fra nogle undersøgelser foretaget i Rhodesia, og jeg vil gerne om disse oplysninger sige, at det er jo ikke traditionelt, at vi på det veterinærvidenskabelige område henter vore erfaringer fra Rhodesia.

Baggrunden for forslaget var bl. a., at nu skulle man indføre en karantæne, 4 måneder er foreslået fra norsk og finsk side og 6 uger fra svensk side. Vi må nu erkende, at en karantæne har overhovedet ingen betydning, og der er ingen grund til at tillægge den nogen som helst betydning. Inkubationstiden for rabies er svingende fra ganske få dage til flere år, hvad angår de større dyr. Der er nævnt eksempler på, at en ko kunne have en inkubationstid på op til 2 år. Nu kan man sige, at det er for så vidt uden betydning, for det er i reglen ikke køerne, der går rundt og bider folk, når de færdes i skovene.

Vi må også erkende, at når vi har fået rabies smitten så langt op i både Sønderjylland, Sydjylland og Sydvestjylland, så er det ikke muligt at gennemføre nogen karantæneordning, selv om man alene for at fremme rejsemulighederne til Sverige skulle vælge denne løsning. Det vil i så fald betyde

en deling af landet, som var ganske umulig at opretholde.

Jeg vil også gerne sige på baggrund af den betænkning, som udvalget har skrevet, at jeg tror nok, vi må indstille os på, at vi altså har fået rabies smitten i landet, og at vi selvfølgelig skal gøre alt muligt for at bekæmpe den, men det er ikke noget, vi klarer fra den ene dag til den anden. Jeg tror, at vi må have betydelig mere gang i decimeringen af rævene, også i de områder, der ligger uden for de egentlige smittede rabies områder. Jeg tror også, at man i hvert fald i en bræmme omkring rabies områderne må udvide gænsningen, og jeg ser fra de sidste dage i bladene, at man er begyndt med gifudlægning for at decimere ræveantallet. Jeg tror, det er de veje, man må gå, og jeg tror ikke, der findes andre veje.

En vaccination omfattende alle hunde her i landet kunne man selvfølgelig godt gennemføre, men det vil i så fald kun blive noget, som vi ikke selv tror har nogen værdi, idet man som bekendt — det er også sagt af andre her — ikke skal regne med, at rabies overhovedet har nogen mulighed for at blive spredt ud med hunde. Det er en vildt sygdom, en sygdom, som specielt spredes af rævene.

Må jeg til slut sige, at udvalgsarbejdet har været meget nyttigt. Der er blevet slået ting fast, som der kunne herske tvivl om på et tidligere tidspunkt. Vi må se på sagen sådan, at vaccination giver 100 pct. dækning. Man kan sige, at vaccination i langt de fleste tilfælde er overflødig, og man kan sige, at karantæne giver en tryghedsfølelse, der overhovedet ikke har nogen som helst begrundelse.

Jeg har en anelse om, at sådan som sagen har udviklet sig i kraft af de oplysninger, der er kommet frem, er der på nuværende tidspunkt ikke andet at foretage sig end at appellere til ministeren om at fortsætte sine bestræbelser for at få sine nordiske kolleger til at forstå hele spørgsmålet om hundegalskaben og vildt sygdommen rabies og endvidere sørge for, at man i den udstrækning, det er muligt — og jeg ved, at landbrugsmministeren lægger megen ivrighed for dagen — bekæmper rævene i de områder, der ligger op til rabies områderne i Jylland.

Jeg tror på den baggrund i og for sig, at